

Raportti nuorten asunnottomuusilmiötä kartoittavasta kyselystä

Syksy 2019

Jenni Mäki

Lapin yliopisto

ALUKSI

Nuorisoasuntoliitto ry kokosi keväällä 2019 monialaisen työryhmän suomalaisten nuorten asunnottomuusilmiön pohjimiseksi. Työryhmä päätti toteuttaa syksyn aikana Webropol-kyselyn, jonka kautta pyrittiin tavoittamaan näköaloja eri kuntien nuorten asunnottomuustilanteesta. Kysely lähetettiin elokuun lopulla sähköpostitse kuntien asunnottomuustyöstä vastaaville viranomaisille, joita pyydettiin jakamaan kyselylinkkiä omassa kunnassa nuorten asunnottomuuden ja asumisen parissa toimiville tahoille, kuten vuokranantajille, sosiaalityöhön sekä nuorille asumisen tukea tarjoaville toimijoille. Kyselyä mainostettiin myös sosiaalisessa mediassa.

Kyselyn kautta haluttiin kartoittaa mm. virallisten asunnottomuustilastojen ja kentän näkemysten yhteneväisyyttä, asuntoa vailla olevien nuorten tavoittamista kunnassa, nuorten asunnottomuuteen kunnissa johtavia ja sitä ylläpitäviä tekijöitä, asumisneuvonnan, asumistietouden ja asumispalvelujen riittävyttä suhteessa palvelutarpeeseen sekä asunnottomuuden vähentämisen näkökulmasta kehittämistä vaativia sisältöjä. Tämä raportti kokoaa kyselyyn saatujen vastausten keskeiset tulokset yhteen. Raportin liitteenä esitetään kyselyn määrälliset vastaukset taulukoina.

KYSELYYN VASTANNEET

Kyselyyn vastasi määräajassa 73 eri henkilöä. Vastauksia saatiin kaikista PAAVO- ja AUNE-ohjelmakausilla mukana olevista/olleista kunnista. Eniten vastauksia saatiin Helsingistä, Kuopiosta, Oulusta, Joensuusta, Espoosta ja Tampereelta. Lähes puolet vastaajista työskenteli sosiaalipalveluissa ja reilu kymmenes edusti vuokranantajatahoa. Paljon vastauksia tuli myös rikosseuraamuslaitokselta sekä yhdistyksiltä ja järjestöiltä.

Vastaajista suurin osa oli ammattinimikkeeltään sosiaalityöntekijöitä, sosiaaliohjaajia tai asumisneuvojia. Kaikki kyselyyn vastanneet huomioivat työssään nuorten asumiseen liittyviä asioita ja ¼ oli vastaushetkellä asuntoa vailla olevia nuoria asiakkaina. Joka neljäs vastaaja oli työskennellyt kuluneen vuoden aikana yli 21 asunnottomuutta kokeneen eri nuoren kanssa. Kyselyyn vastanneet edustivat täten vahvaa näkemystä nuorten asunnottomuustyön kentältä.

NUORTEN ASUNNOTTOMUUSILMIÖ MÄÄRÄLLISESTI JA TILASTOISSA

Yli puolet vastaajista arvioi nuorten asunnottomuuden määrällisesti lisääntyneen viime vuosien aikana. Syyksi nuorten asunnottomuuden määrälliseen kasvuun esitettiin rakenteellisina tekijöinä

- toimeentulotuen KELA:lle siirtyminen,
- kohtuuhintaisten vuokra-asuntojen vähäisyys suhteessa kasvukeskuksiin kohdistuviin muuttovirtoihin,
- pikavippien yleistyminen (ja näistä seuraavat maksuhäiriömerkinnät) sekä
- päihde- ja mielenterveys- ja asumisen tukipalveluiden kohtaamattomuus suhteessa nuorten palvelutarpeeseen.

Yksilöön kohdistuvina tekijöinä nuorten asunnottomuuden lisääntymistä selittivät vastaajien mukaan nuorten päihteidenkäytön sekä arjen- ja taloudenhallinnan ongelmien lisääntyminen. Kolmasosa vastaajista arvioi asunnottomuutta kokevien nuorten määrän pysyneen samana.

Noin puolet vastaajista arvioi, ettei virallisen tilastoinnin kautta tavoiteta kaikkia asuntoa vailla olevista nuorista. Vain kymmenesosa arvioi sukulaisilla ja tuttavilla majailevien nuorten olevan omassa kunnassa sosiaalityön piirissä ja yli kolmasosa vastaajista arvioi, että nämä nuoret tavoitetaan vain satunnaisesti. Syiksi tavoittamattomuuteen esitettiin esimerkiksi nuorten puhelinnumeroiden vaihtuminen ja se, etteivät nuoret halua tulla palveluihin.

Toimeentulotuen KELA:lle siirtymisen arvioitiin edesauttavan nuorten tavoittamattomuutta.

NUORTEN ASUNNOTTOMUUSILMIÖN HAHMOTTUMINEN KENTÄLLÄ

Kyselyn vastaajat näkivät nuorten majailevan asunnottomuuden aikana ensisijaisesti kavereiden luona. Noin 2/3 arvioi nuorten majailevan myös vanhemmillaan ja 1/3 sukulaisten luona tai kadulla ja rappukäytävissä. Vain hieman yli neljänneksen arvioitiin olevan asumispalvelujen piirissä. Muina oleskelupaikkoina mainittiin useimmiten Suomen

Punaisen Ristin nuorten turvatalot ja teltat. Nuorten asunnottomuusjaksojen arvioitiin useimmiten kestävän joitakin kuukausia tai yli vuoden ja olevan toistuvaa. Tämä vastaus piirtää esiin kaksi erilaista nuorten asunnottomuusryhmää: 1) ne, joiden asunnottomuus ratkeaa muutaman kuukauden sisällä ja 2) ne, joiden kohdalla asunnottomuus kestää todella kauan tai on luonteeltaan toistuvaa.

Kyselyn vastaajien mukaan nuorten asunnottomuuteen johtavia tekijöitä ovat useimmiten (ja yleisyysjärjestyksessä):

- päihdeongelmat,
- puutteelliset asumisen taidot,
- mielenterveysongelmat sekä
- taitamattomuus taloudenhallinnassa.

Nuorten asunnottomuusjaksot jäävät vastaajien mukaan lyhyeksi silloin,

- kun nuori on motivoitunut selvittämään tilannettaan ja ottamaan vastaan apua,
- kun nuoren luottotiedot ovat kunnossa eikä asumishäiriömerkintöjä ole ja
- kun nuori hakeutuu ajoissa avun piiriin.

Nuorten asunnottomuusjaksojen kestoa pitkittävät vastaajien mukaan

- päihdeongelma,
- useille eri vuokranantajille kohdistuvat vuokrat ja luottotietojen puute,
- moniongelmaisuus/ongelmien kasautuminen,
- haluttomuus/kyvyttömyys omien ongelmien kohtaamiseen ja hoitamiseen,
- nuorten tavoittamisen ongelmat sekä
- tukeen sitoutumattomuus.

Akuutissa asunnottomuusuhkatilanteessa olevien nuorten kanssa tehtävää työtä vaikeuttivat vastaajien mukaan rakenteellisina tekijöinä eniten

- soveltuvien (kohtuuhintaiset, pienet ja sellaiset, joihin pääsee luottotietomerkinnöistä tai vuokraveloista huolimatta) asuntojen puute,
- palvelujärjestelmän jäähmeys ja ristiriidat (esimerkiksi päätöksen teon hitaus ja epäjohton mukaisuus KELA:ssa, verkostojen kokoamisen haasteet sekä tiedonkulun ongelmat eri toimijoidenvälillä) sekä
- riittämätön tai tarpeita vastaamaton palvelutaso (ts. joko vaikeudet päästä palveluihin, niukka resursointi tai palvelujen puuttuminen kokonaan).

Akuutissa asunnottomuusuhkatilanteessa olevien nuorten kanssa tehtävää työtä vaikeuttivat yksilötasolla useimmiten

- nuorten päihdeongelmat,
- luottotietojen puute/maksuhäiriömerkinnät vuokraveloista,
- mielenterveysongelmat ja yleiset haasteet arjen- ja taloudenhallinnassa,
- nuorten tavoittamisen haasteet sekä heikko sitoutuminen/motivaatio tavoitteelliseen työhön tai palveluihin.

Asunnottomien nuorten kanssa tehtävää työtä vaikeuttivat rakenteellisella tasolla

- soveltuvien (kohtuuhintaiset, pienet ja sellaiset, joihin pääsee luottotietomerkinnöistä tai vuokraveloista huolimatta) asuntojen puute ja
- palvelujärjestelmään liittyvät hankaluudet (KELA:n toimeentulotuen linjaukset, puutteet tai rajoitukset nuorten tarpeiden mukaisissa asumisen palveluissa sekä puutteet peruspalveluissa, kuten sosiaali-, päihde- ja mielenterveyspalvelujen saatavuudessa).

Rakenteellisella, mutta myös yksilötasolla nuorten asunnottomuutta vaikuttaisi pitkittävän vuokratvelkojen ja maksuhäiriömerkintöjen vaikutus uuden asunnon saantiin. Muina **asunnottomien nuorten kanssa tehtävää työtä vaikeuttavina yksilötason tekijöinä** mainittiin erityisesti

- nuorten tavoittamisen ongelmat ja sitoutumattomuus tavoitteelliseen työhön sekä
- päihde- ja muut elämänhallintaan liittyvät ongelmat.

Lisäksi nuorten arjen rytmittömyys sekä haasteet luottamuksellisen asiakassuhteen synnyttämisessä mainittiin asunnottomuustyötä hankaloittavana tekijänä. On osin ristiriitaista, että palvelujärjestelmän pirstaleisuus/monimutkaisuus nähtiin asunnottomuustyötä hankaloittavana tekijänä, mutta samalla palveluvalikkoon kaivattiin lisää erilaisia palveluja, kuten nuorten kriisiasumista, päihde- ja nuoren arjessa vierellä kulkevaa tiivistä tukea.

2/3 vastaajasta ei osannut sanoa kerätäänkö omassa kunnassa tietoa asunnottomuutta kokeneiden nuorten palautetta palveluista. Lähes neljäsosa vastasi, ettei tietoa kerätä. Hieman alle kuudesosa vastaajista kertoi omassa kunnassa kerättävän ja hyödynnettävän asunnottomuutta kokeneiden nuorten palvelupalautteita. Palautetta kerättiin esimerkiksi osana AKU-hanketta, osana asumispalvelujen perustyötä sekä asumisneuvonnassa.

Lähes puolet vastaajista katsoi, että nuorille on omassa kunnassa riittävästi tarjolla asumisneuvontaa tai asumiseen liittyvää tietoa. Suunnilleen saman verran vastaajista arvioi, ettei neuvontaa tai tietoa ole tarjolla tarpeeksi. Lisää toivottiin erityisesti nuorille kohdennettua asumisneuvontaa sekä jalkautuvaa työtä ja matalan kynnyksen palvelupisteitä. Tärkeäksi nähtiin myös sellaisten nuorten tavoittaminen, jotka eivät ole palveluiden piirissä. Lähes puolet vastaajista katsoi, ettei omassa kunnassa ole riittävästi asunnottomuutta ennaltaehkäiseviä palveluja. 39 % puolestaan totesi, että palveluja on riittävästi. Ne, joiden mielestä palveluja ei ollut tarpeeksi, näkivät kehittämiskohteina erityisesti riittävästi resursoitua päihde- ja mielenterveyspalvelut, tuetun asumisen palvelut, matalan kynnyksen palvelut sekä erityisesti nuorille kohdennettujen asumispalveluyksiköiden perustamisen.

Kyselyn kautta haluttiin hahmottaa sukupuoli- ja seksuaalivähemmistöjen osuutta asunnottomuutta kokevista nuorista. 40 % vastaajista kertoi, ettei asia ollut tullut puheeksi nuorten kanssa. Saman verran vastaajista kertoi kohdanneensa työssään viimeisen vuoden aikana 1-5 em. ryhmään kuuluvaa nuorta. Alle viidesosa ei ollut tavannut työssään seksuaali- ja sukupuolivähemmistöihin kuuluvia nuoria.

NUORTEN ASUNNOTTOMUUSKYSYMYSTEN RATKAISEMINEN

Lähes kaikki vastaajat näkivät omassa kunnassa olevan nuorten asunnon saamista vaikeuttavia tekijöitä. Asunnon saamista vaikeuttivat erityisesti pienten ja kohtuuhintaisten asuntojen puute, riittämättömät tukipalvelut sekä nuorelle kertyneet maksuhäiriömerkinnät ja vuokravelat. Kyselyn vastaajilta pyydettiin näkemystä siitä, kuinka omassa kaupungissa ihannetilanteessa ennaltaehkäistäisiin nuorten asunnottomuutta ja tuettaisiin asunnottomuusuhan alla olevia nuoria. Suuri osa ennaltaehkäisevästä työstä vaikuttaisi palautuvan toimiviin ja tarpeeksi resursoituihin peruspalveluihin, kuten toimivaan päihde- ja mielenterveystyöhön. Lisäksi kehittämiskohteina nähtiin yleishyödyllisten vuokranantajatahojen sekä sosiaalitoimen välisen yhteistyön ja keskinäisen ymmärryksen edistäminen, kouluissa jaettava asumistietous, kohtuuhintaisen vuokra-asuntokannan lisääminen, asumisneuvontaan ja asumisen tukipalveluihin panostaminen sekä matalan kynnyksen palvelujen mahdollistaminen ja nuorten asioista kokonaisnäkömyksen omaavien, rinnalla kulkevien lähityöntekijöiden lisääminen. Erityisinä palvelujen kehittämisen kohderyhminä mainittiin jälkihuolto- ja maahanmuuttajanuoret sekä vankilasta asunnottomana vapautuvat.

KYSELYN TULOSTEN YHTEENVETO

NAL ry:n vetämässä työryhmässä haluttiin kartoittaa nuorten asunnottomuusilmiön näyttäytymistä PAAVO- ja AUNE-ohjelmakausilla mukana olleissa kunnissa syksyllä 2019. Kysely kohdennettiin erityisesti nuorten asumisen ja asunnottomuuden parissa kentällä toimiville tahoille. Kyselyyn saatiin monipuolisesti vastauksia niin eri kunnista, kuin eri alojen työntekijöiltäkin. Kyselyyn vastattiin kaikista PAAVO- ja AUNE-ohjelmissa mukana olleista kunnista. Vastaajat työskentelivät mm. sosiaalitoimessa, asumisen tuessa, vuokranantajalla, kolmannella sektorilla ja rikosseuraamuslaitoksella. Suuri osa vastaajista oli työskennellyt useiden asunnottomien nuorten parissa kuluneen vuoden aikana. Täten on perusteltua olettaa vastausten tekemisen nuorten asunnottomuuden parissa kentällä tehtävän työn arkea monipuolisesti näkyväksi.

Kyselyn kautta haluttiin tarkastella kentän työntekijöiden näkemystä nuorten kohtaaman asunnottomuuden tilastoinnista ja taustatekijöistä sekä ilmiön hahmottumista oman työn arjen käytännöissä. Kyselyn kautta haluttiin myös ra-

kentaa kuvaa siitä, kuinka paljon asunnottomuutta kokevissa nuorissa on sukupuoli- ja seksuaalivähemmistöjen edustusta: vaikuttaa siltä, ettei asiasta läheskään aina asiakastyössä puhuta, mutta silloin kun puhutaan, heitä myös löytyy. Asiaa kannattaisi tutkia Suomessa tarkemmin. Suuri osa vastaajista katsoi, että nuorten asunnottomuus on viime aikoina määrällisesti lisääntynyt ja ettei tilastoinnin tai oman kunnan sosiaalityön kautta tavoiteta läheskään kaikkia asuntoa vailla olevista nuorista. Suurimman osan arvioitiin majailevan joko ystävillä tai vanhemmilla, mutta toisaalta myös sukulaisilla, teltoissa tai Nuorten turvatalolla. Vain hieman yli neljänneksen arvioitiin olevan asumispalvelujen piirissä. Asunnottomien nuorten tavoittamattomuus liittyi vastaajien mukaan nuorten akuuttiin päihdeongelmaan, liikkuvuuteen, yhteystietojen tiuhaan vaihtumiseen sekä yhteiskuntaan tai sen palveluihin kiinnittymättömyyteen.

Nuorten asunnottomaksi ajautumisen syyt paikantuvat vastaajien mukaan nuorten päihde- ja mielenterveysongelmiin, talouden hallinnan haasteisiin, asumisen taitojen puutteeseen sekä yleiseen velkaantumiseen ja kyvyttömyyteen hoitaa asioitaan ajoissa. Rakenteellisella tasolla nuorten asunnottomaksi ajautumista selittivät puutokset kuntien peruspalvelujen resursoinnissa sekä toimeentulotuen KELA-siirto. Palveluresursoinnin ongelmat liittyivät erityisesti päihde- ja mielenterveyspalvelujen saavutettavuuteen, mutta myös sosiaalityöhön ja asumisen tukeen tai ajoissa tapahtuvaan asumisen neuvontaan. Asunnottomuutta pitkittävät rakenteellisella tasolla kohtuuhintaisten asuntojen puute, nuorten vuokravelkamerkinät sekä sopivien asumispalvelujen puute.

Vastaajista moni arvioi nuorille olevan omassa kunnassa riittävästi erilaisia palveluja asunnottomuuden ratkaisemiseksi. Suunnilleen yhtä moni arvioi, ettei palveluja ole riittävästi. Kyselyn kautta rakentuu kuva kahdenlaisesta asunnottomuutta kokevien nuorten ryhmästä. Ensimmäisen ryhmän kohdalla asunnottomuus kestää muutaman kuukauden ajan ja uusi asunto voidaan hankkia, koska nuorella on motivaatiota ja kykyä sitoutua omien asiointensa hoitamiseen eikä hänelle ole vielä kertynyt vuokravelkaa useille eri tahoille. Toisen ryhmän kohdalla asunnottomuus venyy yli vuoden mittaiseksi tai on luonteeltaan toistuvaa. Tämän ryhmän kohdalla painitaan usein akuutin päihdeongelman, mielenterveysongelmien ja kenties muidenkin sosiaalisten ongelmien, kuten rikollisen elämäntyylin parissa. Tälle ryhmälle on kertynyt vuokravelkaa useampiin paikkoihin eikä heillä välttämättä ole kykyä tai motivaatiota sitoutua oman asunnottomuutensa ratkaisemiseen. Näitä nuoria voi olla myös vaikea tavoittaa sosiaalityön keinoin ja syiksi tähän mainittiin mm. matalan kynnyksen palvelujen puute, nuorille kohdennettujen asumispalvelujen puute, peruspalvelujen resursointiongelmat ja KELA:n toimeentulotuen siirto.

Nuorten asunnottomuuden vähentäminen ja ennaltaehkäisy vaativat vastaajien mukaan erinäisiä toimenpiteitä. Erityisesti asumisen tiedon jakaminen systemaattisesti ja varhaisessa vaiheessa kouluissa nähtiin tärkeäksi. Kohtuuhintaisen asuntotuotannon lisääminen sekä vuokravelkaisten nuorten asuttamisongelman ratkaisu ovat niin ikään asunnottomuuden vähentämisen keskiössä. Sosiaali-, terveys- ja asumispalvelujen riittävä ja joustava resursointi auttaisivat vastaajien mukaan myös nuorten asunnottomuuden vähentämisessä. Yksi ongelma on se, että ongelmat ehtivät ajautua liian pitkälle ennen kuin niitä aletaan hoitaa. Nuorten kohdalla asiaa hankaloittaa lisäksi se, ettei heillä vielä ikänsä puolesta ole erityisemmin kokemusta omien asioiden hoitamisesta. Samalla nuoruus on ikänä myös erilaisten kokeilujen ja etsimisen aikaa, jolloin asumisasioiden normatiivinen hoitaminen ei nuoria välttämättä myöskään aina kiinnosta. Edellä mainituista syistä johtuen on oletettavaa, että nuorten asunnottomuuden 1) entistä systemaattisempi ja poikkihallinnollisessa yhteistyössä tehtävä ennaltaehkäisytyö, 2) asunnottomuutta ylläpitävien rakenteiden vuotokohtien korjaamiseen (ei paikkaamiseen) panostaminen sekä 3) liikkuvalle, rytmittömälle ja usein myös akuutin päihde- ja mielenterveysongelman kanssa painiskelevalle nuorelle avun saamisen matalalla kynnyksellä mahdollistaminen saattaisivat auttaa vähentämään asunnottomuuslukuja myös nuorten kohdalta.

LIITE: Nuorten asunnottomuuskselyn määrälliset vastaukset

1. Kunta, jossa vastaaja työskentelee

Vastaajien määrä: 73

	n	Prosentti
Helsinki	11	15,07%
Tampere	6	8,22%
Turku	2	2,74%
Jyväskylä	4	5,48%
Oulu	8	10,96%
Pori	2	2,74%
PKS:n Kehyskunta	1	1,37%
Joensuu	7	9,59%
Espoo	6	8,22%
Vantaa	4	5,48%
Lahti	2	2,74%
Kuopio	8	10,96%
Muu, Mikä?	12	16,43%

2. Vastaajan toimialue

Vastaajien määrä: 73

	n	Prosentti
Sosiaalipalvelut	35	47,94%
Nuorisopalvelut	2	2,74%
Mielenterveyspalvelut	0	0%
Päihdepalvelut	3	4,11%
Vuokranantajataho	8	10,96%
Tuetun tai tukiasumisen palveluntuottaja	3	4,11%
Muu, mikä?	22	30,14%

3. Vastaajan ammattinimike

Vastaajien määrä: 73

	n	Prosentti
Sosiaalityöntekijä	17	23,39%
Sosiaaliohjaaja	13	17,81%
Asumisneuvoja	12	16,44%
Nuorisotyöntekijä	2	2,74%
Erityisnuorisotyöntekijä	0	0%
Sairaan/terveydenhoitaja	0	0%
Psykiatrinen sairaanhoitaja	1	1,37%
Asumispalvelun edustaja	4	5,48%
Vuokranantajan edustaja	3	4,11%
Muu, mikä?	21	28,76%

5. Nuorten asunnottomuus on kunnassani viime vuosien aikana (valitse mielestäsi paras vaihtoehto)

Vastaajien määrä: 73

	n	Prosentti
Vähentynyt. Osaatko kertoa miksi?	3	4,11%
Pysynyt määrällisesti samana	25	34,25%
Lisääntynyt. Osaatko kertoa miksi?	45	61,64%

6. Vastaavatko asunnottomuustilastot kuntasi nuorten osalta mielestäsi asunnottomuutta kokevien nuorten todellista määrää?

Vastaajien määrä: 73

	n	Prosentti
Kyllä	4	5,48%
En osaa sanoa	30	41,1%
Ei, heitä on mielestäni enemmän	38	52,05%
Ei, heitä on mielestäni vähemmän	1	1,37%

7. Kuinka hyvin sukulaisilla ja tuttavilla (ts. ei asumispalvelujen piirissä olevat) majailevat nuoret tavoitetaan mielestäsi omassa kunnassasi?

Vastaajien määrä: 73

	n	Prosentti
Ovat kunnassani useimmiten sosiaalityön piirissä	8	10,96%
Satunnaisesti	27	36,99%
En osaa sanoa	9	12,33%
Luulen, ettemme tavoita läheskään kaikkia (voit halutessasi täydentää tietojasi aiheesta avovastaukseen)	29	39,72%

8. Huomioitko asumiseen liittyvät asiat työssäsi

Vastaajien määrä: 73

	n	Prosentti
Kyllä. Miten?	73	100%
En osaa sanoa	0	0%
En	0	0%

9. Onko sinulla tällä hetkellä asiakkaana 18-30-vuotiaita nuoria, jotka ovat asunnottomana?

Vastaajien määrä: 73

	n	Prosentti
Kyllä	54	73,97%
Ei	16	21,92%
En osaa sanoa	0	0%
En tee asiakastyötä	3	4,11%

10. Arvioi kuinka monta em. nuorta asiakasta sinulla on ollut viimeisen kuluneen vuoden aikana?

Vastaajien määrä: 73

	n	Prosentti
Ei yhtään	4	5,48%
1-5	19	26,02%
6-10	18	24,66%
11-20	12	16,44%
21 tai yli	18	24,66%
En osaa arvioida	0	0%
En tee asiakastyötä	2	2,74%

11. Missä työssäsi kohtaamat asunnottomat nuoret useimmiten majoilevat? Voit valita useamman vaihtoehdon

Vastaajien määrä: 73, valittujen vastausten lukumäärä: 202

	n	Prosentti
Kavereiden luona	73	100%
Vanhempien luona	47	64,38%
Sukulaisten luona	25	34,25%
Asumispäivystyksessä tai muussa vastaavassa palvelussa	20	27,4%
Kadulla/rappukäytävissä	24	32,88%
En tiedä	1	1,37%
Muualla, missä?	12	16,44%

12. Kuinka pitkiä nuorten asunnottomuusjaksot ovat keskimäärin olleet? Voit valita useamman vastausvaihtoehdon

Vastaajien määrä: 73, valittujen vastausten lukumäärä: 116

	n	Prosentti
Joitakin päiviä tai viikkoja	12	16,44%
Joitakin kuukausia	54	73,97%
Vuoden	17	23,29%
Yli vuoden tai toistuvasti asunnottomana	27	36,99%
En osaa sanoa	6	8,22%

13. Kansainvälisessä tutkimuskirjallisuudessa nousee esiin sukupuoli- ja seksuaalivähemmistöjen merkittävä osuus nuorten asunnottomuustilastoissa. Kuinka monta edellisiin ryhmiin kuuluvaa nuorta olet itse kohdannut viimeisen vuoden aikana?

Vastaajien määrä: 73

	n	Prosentti
En yhtään	13	17,81%
1-5	30	41,09%
6-10	1	1,37%
11-20	0	0%
Yli 20	0	0%
Asia ei ole tullut puheeksi/en osaa sanoa	29	39,73%

16. Mitkä tekijät mielestäsi johtavat useimmiten nuorten asunnottomuuteen omassa kaupungissasi? Voit valita useamman vaihtoehdon

Vastaajien määrä: 73, valittujen vastausten lukumäärä: 500

	n	Prosentti
Päihdeongelmat	68	93,15%
Maahanmuuttajatausta (esim. kielitaidon puute, kulttuurierot tai syrjivä kohtelu asuntomarkkinoilla)	23	31,51%
Neuropsykiatriset ongelmat	23	31,51%
Mielenterveysongelmat	58	79,45%
Peliriippuvuus	26	35,62%
Ero tai riitatilanne aikaisemmassa asumisessa	28	38,36%
Haastavat kotiolosuhteet	27	36,99%
Puutteelliset asumisentaidot (asumishäiriöt, vuokravelkaantuminen, asunnon kunnan laiminlyönti)	63	86,3%
Vankilasta asunnottomana vapautuminen	29	39,73%
Opiskelu- ja/tai työelämän ulkopuolelle ajautuminen	26	35,62%
Köyhyys/pienituloisuus	25	34,25%
Asunnossa esiintyvät sisäilmaongelmat	5	6,85%
Taitamattomuus taloudenhallinnassa	57	78,08%
Tarpeenmukaisten asumispalvelujen puute	28	38,36%
Muu, mikä?	14	19,18%

19. Kerätäänkö ja hyödynnetäänkö kunnassasi asunnottomuutta kokeneiden nuorten palautetta palveluista?

Vastaajien määrä: 72

	n	Prosentti
Kyllä, kerro kuinka?	9	12,5%
Ei	16	22,22%
En osaa sanoa	47	65,28%

20. Vaikeuttavatko jotkut tekijät nuorten asunnon saamista omassa kaupungissasi?

Vastaajien määrä: 73

	n	Prosentti
Kyllä, mitkä?	68	93,15%
Ei	1	1,37%
En osaa sanoa	4	5,48%

21. Onko nuorille riittävästi tarjolla asumisneuvontaa tai asumiseen liittyvää tietoa omassa kaupungissasi?

Vastaajien määrä: 73

	n	Prosentti
Kyllä	32	43,83%
Ei, on tarvetta, millaista?	31	42,47%
En osaa sanoa	10	13,7%

22. Onko kaupungissasi riittävästi palveluja nuorille, jotka tarvitsevat tukea asumiseen välttääkseen asunnottomuuden?

Vastaajien määrä: 73

	n	Prosentti
Kyllä	28	38,36%
Ei, millaisia palveluja pitäisi olla?	36	49,31%
En osaa sanoa	9	12,33%